

Sygn. akt II CZ 29/12

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa S. K.

przeciwko J. N.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 czerwca 2012 r.,

zażalenia pozwanego

na orzeczenie o kosztach

zawarte w pkt. 3 postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 30 listopada 2010 r.,

oddała zażalenie i wniosek adw. E. G. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zmienił postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 12 maja 2008 r. w ten sposób, że nie obciążył pozwanego tylko połową kosztów sądowych. W zażaleniu na to postanowienie pozwany J. N., zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c. wniósł o jego uchylenie w części, w której Sąd Okręgowy orzekł o obciążeniu pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trafnie skarżący wskazuje, że rozpoznawana sprawa jest szczególnym przypadkiem w rozumieniu art. 102 k.p.c. Sąd Rejonowy, dostrzegając, że pozwany nie przyczynił się do zaistniałej rozbieżności pomiędzy wpisem do ksiąg wieczystych a rzeczywistym stanem prawnym, odstąpił od obciążenia go kosztami procesu. Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu słusznie zwrócił jednak uwagę, że także powód, w tym samym stopniu co pozwany, nie przyczynił się do tego, że wbrew woli stron w umowach sprzedaży, na skutek nieprawidłowych oznaczeń geodezyjnych i błędu notariusza podano odwrotnie dane dotyczące nabywanych przez powoda i pozwanego nieruchomości, co doprowadziło do sprzeczności rzeczywistego stanu prawnego ze stanem ujawnionym w księgach wieczystych. Skoro zaś powód wystąpił o uzgodnienie rzeczywistego stanu prawnego z ujawnionym w księgach wieczystych nie tylko swojej nieruchomości, ale także nieruchomości pozwanego, to na uwzględnieniu powództwa w równym stopniu skorzystały obie strony. Uwzględnienie powództwa doprowadziło bowiem nie tylko do uzgodnienia treści księgi wieczystej powoda z rzeczywistym stanem prawnym, ale skorzystał na tym także pozwany, gdyż również nastąpiło uzgodnienie treści księgi wieczystej, do której wpisana była nieruchomość pozwanego z rzeczywistym stanem prawnym. W tej sytuacji odstąpienie od obciążenia każdej ze stron procesu w 50% znajduje pełne uzasadnienie w świetle art. 102 k.p.c. Skoro zaś nastąpiło to na skutek zażalenia jakie złożył powód, to rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego także nie budzi zastrzeżeń.

Oddalając wniosek pełnomocnika pozwanego o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu w postępowaniu

zażaleniowym Sąd Najwyższy miał na uwadze, że pełnomocnik nie złożył oświadczenia, wymaganego przez § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).